

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Robert Fulton

Citation: Hauch, Carsten: "Robert Fulton: 1-2. - 1928", i Hauch, Carsten: *Robert Fulton: 1-2. - 1928*, udg. af Niels Birger Wamberg , 1926-29, s. 45. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch02val-shoot-idm140500968381792/facsimile.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Robert Fulton: 1-2. - 1928

sket af sin Mester, medens han tegnede de øvrige Svende, der alle havde forladt deres Pladser for at see paa hans Arbeide. Ved samme Leilighed opdagede Mesteren ogsaa et Billede, der skulde forestille hans eget Ansigt, og der, da det var temmelig carikeret, uagtet det havde vakt stor Lystighed hos alle de Andre, dog ikke synderlig lod til at behage ham selv.

Til andre Tider udcblev Robert Fulton hele Dage fra Værkstedet, han streifede da om udenfor Byen og gjorde Udkast til forskjellige Landskaber, der efter Kjenderes Forsikring, som siden saae disse Udkast, vidnede om et Anlæg, der under gunstige Omstændigheder kunde have skaffet ham en Plads i de virkelige Kunstneres Række.

Den Lethed, hvormed han traf og gjengav Uds trykket i det menneskelige Ansigt, kunde ikke ganske blive skjult i en By, hvori der dengang kun fandtes Faa, der gave sig af med Saadant. Det varede derfor heller ikke længe, før han ved denne sin Færdighed, hvormeget han endog manglede den Skole, som intet Talent kan erstatte, blev istand til at erhverve sig saa Meget, at han ikke meer ganske, med Hensyn til sit Ophold, afgang af Guldsmedhaandværket og af van Gehlmuydens Godhed.

Det berettes ogsaa om Fulton, at han i hine Dage selv skal have falbudet sine Landskabstegninger og Portraiter paa Philadelphias Gader. Dette ansaacs efter de Tidens Sæder aldeles ikke for uanstændigt eller upassende; imidlertid gav det dog Anledning til, at han endnu oftere, end før, forsømte sin Mesters Arbeide, hvorfor denne ogsaa flere Gange

truede med, at han vilde give ham hans Afsked. Men da Fultons Talent for Tegning i andre Henseender var hans Mester til Nytte, og da Fulton, naar han blot tog fat paa Arbejdet, lagde en finere Smag for Dagen, end alle de andre Svende, saa undlod Mesteren dog at udføre denne sin Trudsel og gav kun sin Harme Luft i Breve til van Gehlmuyden, i hvilke han med bestandig voxende Bitterhed klagede over de Forsømmelser, hvori hans Pleiesøn gjorde sig skyldig.

Dette vakte megen Ærgrelse hos van Gehlmuyden; men endnu mere forbittret blev Fultons Fader derover, hvorfor han ogsaa i Begyndelsen, hver Gang han kom til Philadelphia og besøgte sin Søn, greb Leiligheden til at give sin Forbittrelse Luft. Men efterat Fulton havde naaet Ynglingsalderen, bleve disse Besøg sjældnere, og tilsidst ophørte de ganske.

Da Fulton var nærved sit et og tyvende Aar, kom der en ung Mand til Philadelphia, der dog var en Deel Aar ældre end han, og der siden har gjort sig berømt baade som Digter og som Statsmand. Hans Navn var Joel Barlow, han var født i Nyengland i Fristaten Connecticut og havde tilbragt sin første Ungdom paa Collegiet i New-Haven, hvor han alt tidlig udmærkede sig ved sine poetiske Anlæg. Han havde efter sin Faders Død arvet en Formue, der gjorde ham aldeles uafhængig. Hans Moder nedstammede fra en tysk Familie. Heri laae maaskee Grunden til, at der var kommen noget Phantastisk ind i hans Sjæl, hvortil Nordamerikanerne, og især Indbyggerne af Nyengland, ellers kun ere lidet tilbøielige. Han elskede ogsaa